

Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2009 ΤΕΥΧΟΣ ΝΟ. 24 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ «Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ»
Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236, Τηλ. 210 6138059 ΦΑΞ 210 8037827
www.flessas.eu e-mail tflessas@flessas.eu

Η ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΕΚΙΤΣΑΣ Ή ΜΟΝΗ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

Στον Ταΰγετο και κοντά στο χωριό Δυρράχιο Αρκαδίας βρίσκεται η ιστορική Μονή Ρεκίτσας αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο.

Ο ιδρυτής, οι συνθήκες και ο χρόνος της ιδρύσεως αυτής της Μονής δεν είναι δυνατόν να γνωστοποιηθούν γιατί καμιά γραπτή ιστορική μαρτυρία δεν έχει σωθεί. Λέγεται ότι το όνομα "Ρεκίτσα" σημαίνει "μικρό ρυάκι". Η ιστορική της σημασία είναι πολύ μεγάλη και η συμβολή της στην απελευθέρωση του ελληνικού γένους πολύ σημαντική. Εκεί έγιναν αρκετές μυσίες στη Φιλική Εταιρεία, έγιναν "κατηχήσεις" και στρατολογήσεις. Από την Ωραία Πύλη του ναού της οι ιερείς ευλόγησαν των όπλα των οπλαρχηγών και πολεμιστών.

Επίσης έγιναν συνεδριάσεις οπλαρχηγών, νοσηλεύονταν οι τραυματίες και κρυβόντουσαν γυναικόπαιδα και γέροι. Εκεί έμαθαν τα πρώτα γράμματα τα σκλαβωμένα Ελληνόπουλα.

Ο Εθνικός ήρωας Ζαχαρίας ήταν ένας από τους πολλούς που πολέμησαν στη "μάχη της Ρεκίτσας".

Ο Γρηγόριος Δικαίος-Φλέσσας ή Παπαφλέσσας έμαθε τα πρώτα γράμματα από ένα μοναχό κ' έπειτα εστάλη στη Σχολή της Δημητσάνας και το 1816 από ζήλο προς τον μοναχικό βίο και μίσος προς του Τούρκους κατακτητές, κατετάχθη στο μοναστήρι της Βελανιδιάς πλησίον της Καλαμάτας, πλην όμως φιλονίκησε με τον ιεράρχη του τόπου, τον μητροπολίτη Μονεμβασίας και μετεκινήθη στο μοναστήρι της Ρεκίτσας, πού υπήγετο στην εκκλησιαστική δικαιοδοσία της μητροπόλεως Λακεδαιμονίας. Αλλά κ' εκεί δεν έμεινε πολύ. Ο Φωτάκος, ο πρώτος Υπασπιστής του Κολοκοτρώνη, αναφέρει επεισόδιο με Τούρκο αγά Χουσεϊν Σερντάρη από το Λεοντάρι για κτηματικές διαφορές με το μοναστήρι, χάριν του οποίου μ' ευφυές σχέδιο υπερημύνθη ο μοναχός άλλ' επροκάλεσε την μήνιν του Τούρκου. Επίσης αναφέρει άλλο επεισόδιο, πού επροκάλεσε διάλυση συνοικείου και έδωσε αφορμή να κινητοποιηθεί ή τουρκική μηχανή κατά του νεαρού μοναχού. Ακολούθησε ένοπλη σύρραξης μεταξύ του μοναχού και των αδελφών του σ' επίκαιρη θέση και τουρκικού αποσπάσματος. Ο αφηγητής επισφραγίζει το τέλος του επεισοδίου με τους αποφασιστικούς λόγους του μοναχού προς τους Τούρκους:

—Βρε κερατάδες Τούρκοι, νά πάτε πίσω εις τον αφέντη σας τον κερατά, νά τού είπείτε οτι εγώ φεύγω διά την Πόλιν και δεν θά γυρίσω πίσω απλούς καλόγηρος, ή δεσπότης θά έλθω ή πασάς!

Έτσι ο Παπαφλέσσας, την 18^η Αυγούστου του 1816, έφυγε από τη Μονή Ρεκίτσας και άρχισε να οργανώνεται έτσι ώστε να αντιμετωπίσει τους Τούρκους και να απελευθερώσει την πατρίδα του. Μαζί με τους συντρόφους του έκαναν τη Μονή Ρεκίτσας ορμητήριο τους, κρησφύγετο και τόπο συνεδριάσεων και ανεφοδιασμού.

Ονόματα μεγάλα συνδέονται με τη Μονή εκτός του Γρηγορίου Δικαίου Παπαφλέσσα, όπως του Παναγιώτη Κεφάλα, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, Νικηταρά, Αναγνωσταρά κ.α. Από εκεί λοιπόν οδηγούνται όλοι αυτοί στην απελευθέρωση της Καλαμάτας και βέβαια στην απελευθέρωση σταδιακά όλου του ελληνικού Γένους.
(Συνέχεια στη σελίδα 2)

Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

Σήμερα όμως από όλα αυτά δεν έχει απομείνει παρά ένα μικρό εκκλησάκι που η Πολιτεία τιμά κάθε χρόνο στις 18 Αυγούστου με ειδική τελετή.

Δί'αποφάσεως του Υπουργού Προεδρίας, χαρακτήρισε η Δ/ση αρχαιοτήτων τον περί ού ο λόγος ναόν ως Ιστορικό διατηρητέο μνημείο και την περιοχή ως αρχαιολογικό χώρο ήδη 7 χρόνια ενωρίτερα, την 31^η Απριλίου 1956 η αδελφότης Δυρραχειωτών εν Αττική εξήτησαν από τον Σ. Μητροπολίτη Γόρτυνας και Μεγαλοπόλεως, όπως ο Ναός ούτος αποσπασθεί εκ της Ενορίας Προφήτου Ηλιού του χωρίου Λογκανίκου Λακεδαιμόνος και υπαχθεί εις την εν Δυρραχίω Ενορίαν των Είσοδιών της Θεοτόκου. Επί του διαβήματος της τούτου ή άνω Αδελφότης επανήλθε και το επόμενο έτος, διά νέου υπομνήματός της, ο προαναφερθείς όμως Σεβασμιότατος, όστις και αυτός προέβη εις αλλεπάλληλα διαβήματα προς επίτευξη της προαναφερθείσης αποσπάσεως.

Την 4ην Μαρτίου 1957 απήντησε, ότι ο Σ. Σπάρτης δεν στέργει εις την παραχώρησαν ταύτην και τούτο ως γράφει. το εξάγει "εκ της αναστατώσεως των Λογγανικιωτών και των Βουλευτών αυτών.

Ούτε όμως ή Αδελφότης ούτε ο Σ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως παρατήθηκαν της επιδιώξεώς των με αποτέλεσμα την 27ην Φεβρουαρίου του 1959 ο Σ. Φιλίππων και Νεαπόλεως Χρυσόστομος διά του υπ' αριθ. 439 έγγραφου του να πληροφορήσει τον άνω Μητροπολίτη, ότι "Συνοδική διαγνώμει και αποφάσει" ενεκρίθη ή εφεξής υπαγωγή "του διαλελυμένου Καθολικού εις την καθ' υμάς Ιερών Μητρόπολιν".

Ο ειρημένος Μητροπολίτης την 9ην Μαρτίου του αυτού έτους διά του υπ' αριθ. 314 έγγραφου του από Δημητσάνης ανήγγειλεν εις τον Αιδ/τον Ιωάννην Βλαχάκην, εφημέριον του Ιερού Ναού των Εισοδιών της Θεοτόκου Δυρραχίου, ότι «εδικαιώθη το αίτημα Ημών» και ότι «απεδόθη εν τη υφ' Ημάς δικαιοδοσία το Ι. προσκύνημα του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Ρεκίτσας (άλλοτε Μονή Παπαφλέσσα)».

Του ανέθεσε δε διά του αυτού εγγράφου, ο Ναός ούτος να διατηρείται "εν καλή καταστάσει και περιφραχθεί έξωθι καταλλήλως" και του συνέστησε να αποφεύγει "πάσαν επιδιόρθωση ήτις δύναται να βλάψει την εξωτερική αρχιτεκτονική και την εσωτερική διακόσμηση". Ούτω έκτοτε ο Ναός ούτος υπήχθη εις την δικαιοδοσία της κοινότητος Δυρραχίου μεθ' ής τόσοι στενοί δεσμοί τον συνδέουν. Μετά παρέλευσιν έτους, ήτοι το 1960, ή Αρχαιολογική Υπηρεσία προέβη εις προχείρους τινός αναστηλώσεις εις τον υπ' όψιν Ναό και ιδίως εις επισκευή των κεράμων της στέγης του, αι οποίαι όμως δυστυχώς προς βλάβη του Μνημείου δεν ολοκληρώθηκαν, παρά τας αλλεπάλληλους εκκλήσεις της διακρινόμενης διά τον ζήλο της και την φιλοπρόοδο γραμμή της Αδελφότητος των εν Αττική Δυρραχιτών. Η αυτή Αδελφότης είχε την ευτυχή έμπνευση να λαμπρύνει την σύγχρονο Ιστορία της εξεταζόμενης Μονής, κατορθώσασα να καθιερωθεί επιτοπίως ειδική επίσημος Εθνική εορτή. Το Ιστορικόν του αξιόλογου τούτου επιτεύγματος αξίζει να μνημονευθεί ενταύθα.

Η άνω Αδελφότης διά του από 14.5.1963 υπ' αριθ. 20 έγγραφου της προς το Υπουργείο Εσωτερικών ητήσατο την καθιέρωση «Εθνικής Τοπικής Εορτής» εις την Ιστορική ταύτη Μονήν. Ως ημέρα ταύτης πρότειναν την 18ην Αυγούστου καθ' ήν ο Παπαφλέσσας εγκατέλειψε την Μονήν προς πραγμάτωση των εθνικών του ονείρων και των ιερών πόθων του. Την 20.5.1963 διά του υπ' αριθ. 32 εγγράφου της προς τον Νομάρχη Αρκαδίας ητήσατο την αναστήλωση του Μνημείου και την επίσημο καθιέρωση της προαναφερθείσης εορτής. Ήδη την 23ην Απριλίου του αυτού έτους οι κάτοικοι των τέως Δήμων Φαλαισίας,

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Πελλάνης, Αλαγονίας και Αμφείας, δικαιοδοσίας των Νομών Αρκαδίας, Λακωνίας και Μεσσηνίας, προέβησαν εις μίαν ενέργεια η οποία κατεξοχήν τους τιμά, ως Έλληνας και ή οποία αποδεικνύει ότι είναι άξιοι των προγόνων των.

Διά ψηφίσματος των εκ Ρεκίτσας, υπέβαλαν θερμότατη παράκληση να ενεργηθούν τα δέοντα προς άμεσο αναστήλωση του Μνημείου εις ένδειξη οφειλομένης τιμής και ευγνωμοσύνης του Έθνους. Εις το ψήφισμα τούτο αναφέρεται συν τοις άλλοις, ότι το "ερειπωμένο και σημαντικότερον τούτο Ιστορικόν Μνημείο της Πατρίδος, εξέθρεψε, γαλούχησε, περιέθαλψε και φώτισε τους οραματισθέντας την Ανάσταση Γένους και Πρωτουργούς Επαναστάσεις 1821 Ζαχαριάν, Κολοκοτρώνη, Παπαφλέσσα, Νικηταρά, Αναγνωσταρά, Κεφάλα". Εν συνεχεία ο Νομάρχης Αρκαδίας διά του από 3.7.1963 ύπ' αριθ. 2350 εγγράφου του προς το Υπουργείο Εσωτερικών συνηγόρησε περί της καθιερώσεως της άνω μνημονευθείσης Εθνικής Τοπικής εορτής.

Αποτέλεσμα πάντων τούτων ήτο η εορτή αυτή να καθιερωθεί διά Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος εις το ύπ' αριθ. 132 φ. (3.9.1963 Τεύχος πρώτον) της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και έχοντος κατά λέξιν ούτω:

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 473

Περί καθιερώσεως της 18ης Αυγούστου ως εθνικής τοπικής εορτής εν τη Κοινότητι Δυρραχίου Μεγαλοπόλεως.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Επιθυμούντες ίνα ή επέτειος της εξόδου του Μοναχού Παπαφλέσσα εκ της Ιστορικής Μονής Ρεκίτσης διά την απελευθέρωσαν του γένους, λαβούσης χώραν την 18ην Αυγούστου του έτους 1817, εορτάζεται ως εμπρέπει εις το ιστορικόν τούτο γεγονός, προτάσσει, του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού αποφασίσαμε και διατάσσομεν :

1. Ορίζομεν ημέρα επισήμου τοπικής εθνικής εορτής εν τη Κοινότητι Δυρραχίου Μεγαλοπόλεως την 18ην Αυγούστου επέτειο της εξόδου του Μοναχού Παπαφλέσσα εκ της Ιστορικής Μονής Ρεκίτσης διά την εξέγερση του υποδούλου γένους.
2. Κατά ταύτη θα τελούνται δοξολογίες εις ανάμνηση του ιστορικού τούτου γεγονότος
3. Αι λεπτομέρειες της εορτής θα κανονίζονται εκάστοτε διά προγράμματος εκδιδομένου μερίμνη του Νομάρχου Αρκαδίας. Εις τον αυτόν επί των Εσωτερικών Υπουργό ανατίθεμεν την δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Εν Κερκύρα τη 15 Αυγούστου 1963

ΠΑΥΛΟΣ Β

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΑΡ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Έκτοτε καθ' έκαστον έτος, την 18ην Αυγούστου πανηγυρικός εορτάζεται η Εθνική αυτή εορτή αν και καθ' ημετέραν γνώμην θα άπρεπε τροποποιούμενης της τρίτης παραγράφου του άνω Διατάγματος να εορτάζεται μερίμνη και των τριών Νομαρχών ήτοι Αρκαδίας, Λακωνίας και Μεσσηνίας, δεδομένου ότι η Μονή Ρεκίτσης στενώς συνδέεται μετά των τριών τούτων Νομών. Ούτω όχι μόνον θα ικανοποιηθούν οι τρεις ούτοι Νομοί αλλά και ή εορτή αυτή ή οποία δικαιωματικώς τους ανήκει θα εορτάζεται μεγαλοπρεπέστερα. Πάντως ή επίσημος καθιέρωσίς της πρέπει να ομολογηθεί ότι ως προανέφερα ελάμπρυνε την νεωτέραν Ιστορίαν της εξεταζόμενης Μονής.

Σημ. Η επέτειος αυτή εορτάζεται στο Δυρράχι Αρκαδίας, για πρακτικούς λόγους, στις 16 Αυγούστου, κάθε χρόνο.

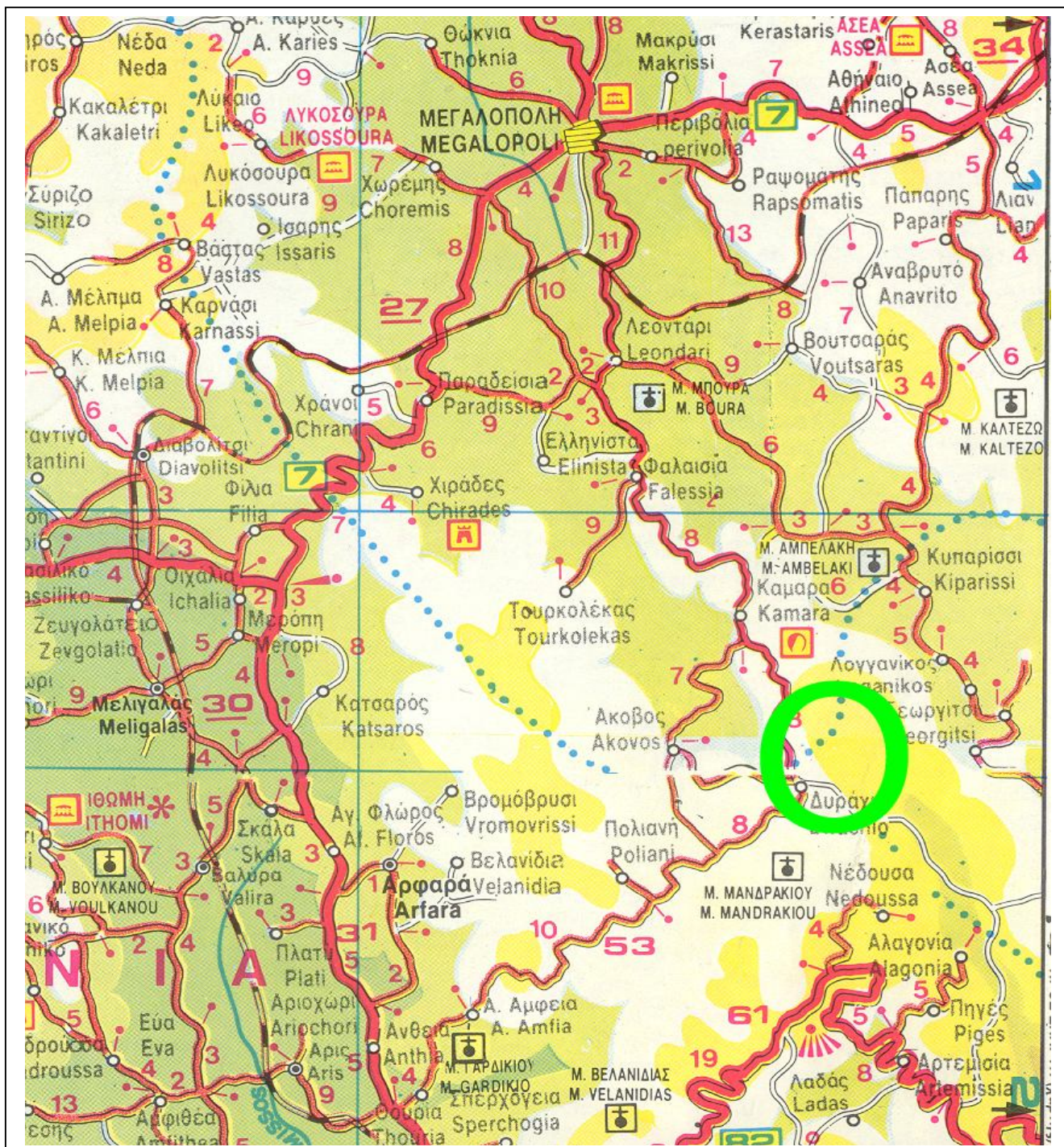
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΔΥΡΡΑΧΙΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ (ΔΗΜΟΣ ΦΑΛΑΙΣΙΑΣ).

Την Κυριακή 16 Αυγούστου 2009, στο χωριό Δυρράχιο του Δήμου Φαλαισίας, στην Αρκαδία, θα εορταστεί η επέτειος της εξόδου του μοναχού Παπαφλέσσα από την ιστορική Μονή Ρεκίτσης, με εκδηλώσεις που θα ξεκινήσουν στις 10:30 το πρωί.

Οι εκδηλώσεις ξεκινούν με επίσημη δοξολογία από το μητροπολίτη Γόρτυνος & Μεγαλοπόλεως και θα συνεχιστούν με κατάθεση στεφάνων και απονομή επάθλων στους αθλητές της διαδρομής Δυρράχι - Ρεκίτσα. Παρακαλούνται όλα τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου μας που θα ευρισκονται την ημέρα εκείνη στην περιοχή να παρευρεθούν στην εθνική αυτή επέτειο για να τιμήσουμε τον ήρωα της οικογένειάς μας Γρηγόριο Δικαίο-Φλέσσα ή Παπαφλέσσα. Θερμή παράκληση τηλεφωνήστε μου στο κινητό **6973039980** για να συναντηθούμε εγκαίρως όλοι μαζί. Βλέπε χάρτη για οδηγίες προς Δυρράχι.

Τίμος Φλέσσας

Ο ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Το παρακάτω έγγραφο είναι το κείμενο του αφορισμού των Αλεξάνδρου Υψηλάντη και Μιχαήλ Σούτσου ονομαστικώς και συμβουλευεί τους λοιπούς αγωνιστές του επαναστατικού κινήματος εις Μολδαυίαν να ξαναγίνουν πιστοί ραγιάδες "όπως όρισε ο Θεός". Σημειωτέον ότι το έγγραφο αυτό υπεγράφη από τον Γρηγόριο τον Ε' και τους άλλους "αγίους" ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ώστε να προκαλεί πραγματική φρίκη.

Γρηγόριος ελέω Θεού αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ρώμης
και Οικουμενικός Πατριάρχης.

Οι τω καθ' ημάς αγιωτάτω, πατριαρχικό, αποστολικό και οικουμενικό θρόνω υποκείμενοι ιερώτατοι μητροπολίται και υπέρτιμοι και θεοφιλέστατοι αρχιεπίσκοποι τε και επίσκοποι, εν αγίω Πνεύματι αγαπητοί αδελφοί και συλλειτουργοί, και εντιμότατοι κληρικοί της καθ' ημάς του Χριστού μεγάλης εκκλησίας και εκάστης επαρχίας ευλαβέστατοι ιερείς και οσιότατοι ιερομόναχοι, οι ψάλλοντες εν ταις εκκλησίαις της Πόλεως, του Γαλατά και όλου του Καταστένου και απανταχού, και λοιποί απαξάπαντες ευλογημένοι Χριστιανοί, τέκνα εν Κυρίω ημών αγαπητά, χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη παρά Θεού, παρ' ημών δε ευχή, ευλογία και συγχώρεσις.

Η πρώτη βάση της ηθικής, ότι είναι η προς τους ευεργετούντας ευγνωμοσύνη είναι ηλίου λαμπρότερον και όστις ευεργετούμενος αχαριστεί είναι ο κάκιστος των ανθρώπων. Αυτήν την κακίαν βλέπομεν πολλαχού στηλιτευομένην και παρά των ιερών γραφών και παρ' αυτού του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ασυγχώρητον, καθώς έχομεν το παράδειγμα του Ιούδα. Όταν δε η αχαριστία είναι συνωδευμένη και με πνεύμα κακοποιόν και αποστατικόν εναντίον την κοινής ημών ευεργέτιδος και τροφού, κραταίας και απηττήτου βασιλείας, τότε εμφανίζει και τρόπον αντίθεον, επειδή ουκ έστι, φησί, βασιλεία και εξουσία ειμή υπό Θεού τεταγμένη' όθεν και πας ο αντιπατόμενος αυτή τή θεόθεν εφ' ημάς τεταγμένη κραταία βασιλεία, τη του Θεού διαταγή ανθέστηκε.

Και τα δύο ταύτα ουσιώδη και βάσιμα ηθικά και θρησκευτικά χρέη κατεπάτησαν με απαραδειγμάτιστον θρασύτητα και αλαζονείαν ο, τε προδιορισθείς της Μολδαυίας ηγεμών ως μη ώφειλε, Μιχαήλ, και ο του γνωστού αγνώμονος και φυγάδος Υψηλάντου αγνώμων υιός Αλέξανδρος Υψηλάντης. Εις όλους τους ομογενείς μας είναι γνωστά τα άπειρα ελέη, όσα η αένναος της εφ' ημάς τεταγμένης κραταίας βασιλείας πηγή εξέχεεν εις τον κακόβουλον αυτόν Μιχαήλ' από μικρού και ευτελούς τον ανύψωσεν εις βαθμούς και μεγαλεία' από αδόξου και ασήμου τον προήγαγεν εις δόξας και τιμάς' τον επλούτισε, τον περιέθαλψε, τέλος πάντων τον ετίμησε και με τον λαμπρότατον της ηγεμονίας αυτής θρόνον και τον κατέστησεν άρχοντα λαών.

Αυτός όμως, φύσει κακόβουλος ων, εφάνη τέρας έμψυχον αχαριστίας και συνεφώνησε μετά του Αλεξάνδρου Υψηλάντου, υιού του δραπετού και φυγάδος εκείνου Υψηλάντου, όστις παραλαβών μερικούς ομοίους του βοηθούς ετόλμησε να έλθη αίφνης εις την Μολδαυίαν, και αμφοτέροι απονενομημένοι επίσης, αλαζόνες και δοξομανείς, ή μάλλον ειπειν, ματαιόφρονες, εκήρυξαν του γένους ελευθερίαν και με την φωνήν αυτήν εφείλκυσαν πολλούς των εκεί κακοήθεις και ανοήτους, διασπείραντες και αποστόλους εις διάφορα μέρη δια να εξαπατήσωσι και να εφελκύσωσιν εις τον ίδιον της απωλείας κρημνόν και άλλους πολλούς των ομογενών μας. Διά να δυνηθώσι δε τρόπον τινά να ενθαρρύνωσι τους ακούοντας μετεχειρίσθησαν και το όνομα της Ρωσικής Δυνάμεως, προβαλλόμενοι, ότι και αυτή είναι σύμφωνος με τους στοχασμούς και τα κινήματά των' πρόβλημα διόλου ψευδές και ανύπαρκτον, και μόνον της ιδικής των κακοβουλίας και ματαιοφροσύνης γέννημά τε και αποκύημα' επειδή, εν ω το τοιούτον είναι αδύνατον ηθικώς και πολλής προξένον μομφής εις την ρωσικήν αυτοκρατορίαν, και ο ίδιος ενταύθα εξοχώτατος πρέσβυς αυτής έδωκεν έγγραφον πληροφορίαν, ότι ουδεμίαν ή είδησιν ή μετοχήν έχει το ρωσικόν κράτος εις αυτήν την υπόθεσιν, καταμεμφόμενον μάλιστα και αποτροπιαζόμενον του πράγματος της βδελυρίας' και προσεπιπλέον η αυτού εξοχότης ειδοποίησεν εξ επαγγέλματος τα διατρέχοντα, υπομνήσας το βασίλειον κράτος, ότι ανάγκη πάσα να φροντίση ευθύς εξ αρχής τον αποσκορακισμόν και την διάλυσιν των τοιούτων κακών και τόσον εκ της ειδοποιήσεως τάντης, όσον και από τα έγγραφα, τα οποία επιάσθησαν από μέρους των μουχαφίσιδων των βασιλικών σερχατίων, και από άλλους πιστούς

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ομογενείς επαρρησιάσθησαν, έγεινε γνωστή εις το πολυχρόνιον κράτος η ρίζα και η βάση όλου αυτού του κακοήθους σχεδίου. Με τοιαύτας ραδιουργίας εσημάτισαν την ολεθρίαν σκηνήν οι δύο ούτοι και οι τούτων συμπράκτορες φιλελεύθεροι, μάλλον δε μισελεύθεροι, και επεχείρησαν εις έργον μιαρών, θεοστυγές και ασύνετον, θέλοντες να διαταράξωσι την άνεσιν και ησυχίαν των ομογενών μας πιστών ραγιαδών της κραταιάς βασιλείας, την οποίαν απολαμβάνουσιν υπό την αμφιλαφή αυτής σκιάν με τόσα ελευθερίας προνόμια, όσα δεν απολαμβάνει άλλο έθνος υποτελές και υποκείμενον, ζώντες ανενόχλητοι με τας γυναίκας και τα τέκνα των, με τας περιουσίας και καταστάσεις, και με την ύπαρξιν της τιμής των, και κατ' εξοχήν με τα προνόμια της θρησκείας, ήτις διεφυλάχθη και διατηρείται ασκανδάλιστος μέχρι της σήμερα επί ψυχική ημών σωτηρία.

Αντί λοιπόν φιλελευθέρων εφάνησαν μισελεύθεροι, και αντί φιλογενών και φιλοθρήσκων εφάνησαν μισογενείς, μισόθρησκοι και αντίθεοι, διοργανίζοντες, φευ, οι ασυνείδητοι με τα απονενομημένα κινήματά των την αγανάκτησιν της ευμενούς κραταιάς βασιλείας εναντίον των ομογενών μας υπηκόων της, και σπεύδοντες να επιφέρωσι κοινόν και γενικόν τον όλεθρον εναντίον παντός του γένους. Και αγκαλά είναι γνωστόν, ότι, όσοι είναι κατηρτισμένοι τω όντι εις την ευσέβειαν, όσοι νουνεχείς και τίμιοι και των ιερών κανόνων και θείων νόμων ακριβείς φύλακες δεν θέλουν δώσει ευηκοίαν εις τας ψευδολογίας των αχρείων εκείνων και κακόβουλων' επειδή όμως είν' ενδεχόμενον να σηνηρπάσθησάν τινές και παρασυρθώσι και άλλοι, διά τούτο προκαταλαμβάνοντες εκ προνοίας εκκλησιαστικής υπαγορευόμεν πάσιν υμίν τα σωτήρια, και γράφοντες μετά των περί ημας ιερωτάτων συναδελφών, του μακαριωτάτου πατριάρχου των Ιεροσολύμων, των εκλαμπροτάτων και περιφανεστάτων προυχόντων του γένους, των τιμιωτάτων πραγματευτών, των αφ' εκάστου ρουφετίου προκριτωτέρων και όλων των εν τη βασιλευούση ορθοδόξων μελών εκάστης τάξεως και εκάστου βαθμού, συμβουλευόμεν και παραινούμεν και εντελλόμεθα και παραγγέλλομεν πάσιν υμίν τοις κατά τόπον αρχιερεύσι, τοις ηγουμένοις των ιερών μοναστηρίων, τοις ιερεύσι των εκκλησιών, τοις πνευματικοίς πατράσι των ενοριών, τοις προεστώσι και ευκαταστάτοις των κωμοπόλεων και χωρίων, και πάσιν απλώς τοις κατά τόπον προκρίτοις να διακηρύξετε την απάτην των ειρημένων κακοποιών και κακοβούλων ανθρώπων, και να τους αποδείξετε και να τους στηλιτεύσετε πανταχού ως κοινούς λυμεώνας και ματαίοφρονας, και να προσέχετε όσον το δυνατόν εις τας απάτας αυτών και ραδιουργίας, γινώσκοντες, ότι η μόνη απόδειξις της αθώτητος των είναι να εμφανίσωσιν όσα γράμματα λάβωσι τυχόν εις χείρας περί της αυτής υποθέσεως, ή ειδήσεις μάθωσι, και να παρρησιάσωσιν οι μεν ενταύθα εν βασιλευούση προς ημάς, οι δ' εν τοις έξω μέρεσιν εις τους κατά τόπον αρχιερείς και τους διοριζομένους παρ' ημών εκκλησιαστικούς εξάρχους και τους βασιλικούς εξουσιαστάς και διοικητάς, δηλοποιούντες και παραδίδοντες και εκείνους τους απλουστέρους, όσοι ήθελαν φωραθή ότι ενεργούν ανοίκεια του ρεαγιαδιακού χαρακτήρος' καθότι οι τοιούτοι διαταράττουσι την γενικήν ησυχίαν, και κατακρημνίζουσι τους αδυνάτους και αθώους ομογενείς μας εις της απωλείας το βάραθρον. Και τόσον υμείς οι αρχιερείς, οι μοναστηριακοί, οι ιερωμένοι, και οι προεστώτες και ευκατάστατοι και πρόκριτοι εκάστου τόπου με την άγρυπνον προσοχήν σας, όσον και οι λοιποί εκάστης τάξεως και βαθμού άνθρωποι με τας εκ μέρους σας αδιαλείπτους συμβουλάς και νουθεσίας, και κατά τας πατρικάς και προνοητικάς εκκλησιαστικάς ημών οδηγίας και παραινέσεις να γενήτε εδραίοι και αμετακίνητοι επί του κέντρου του ρεαγιαλικίου, και εξ όλης ψυχής και καρδιάς σας να διαφυλλάττετε την πίστιν και κάθε υποταγήν και ευπειθειαν εις αυτήν την θεόθεν εφ' ημάς τεταγμένην κραταιάν και αήτητον βασιλείαν, και να αποδεικνύετε εντελώς με όλα τα πραγματικά της ειλικρινείας σημεία' καθότι η μετ' ευχαριστίας και ειλικρινείας υποταγή χαρακτηρίζει και την προς Θεόν αγάπην και πίστιν, και την προς τας θείας αυτού εντολάς και τας υπαγορεύσεις των θείων νόμων και ιερών κανόνων υπακοήν, και την ευγνωμοσύνην της καρδιάς ημών διά τ' άπειρα ελέη, οπου απολαμβάνομεν παρά της βασιλικής φιλανθρωπίας.

Επειδή δε προς τοις άλλοις εγένετο γνωστόν, ότι οι το σατανικόν της δημεγερσίας φρόνημα επινοήσαντες, και εταιρίαν τοιαύτην συστησάμενοι προς αλλήλους συνεδέθησαν και με τον δεσμόν του όρκου, γινώσκέτωσαν, ότι ο όρκος αυτός είναι όρκος απάτης, είναι αδιάκριτος, και όμοιος με τον όρκον του Ηρώδου, όστις, διά να μη φανή παραβάτης του όρκου του, απεκεφάλισεν Ιωάννην τον βαπτιστήν. Αν ήθελεν αθετήσει τον παράλογον όρκον του, τον οποίον επενόησεν η άλογος επιθυμία του, έξη βέβαια τότε ο θείος πρόδρομος' ώστε ενός απλού όρκου επιμονή έφερε τον θάνατον του προδρόμου. Η επιμονή άρα του όρκου εις διατήρησιν των υποσχεθέντων παρά της φατριάς αυτής, πραγματευομένης ουσιωδώς την απώλειαν ενός ολοκλήρου γένους, πόσον είναι ολεθρία και θεομίσητος είναι φανερόν' εξ εναντίας, η αθέτησις του όρκου αυτού, απαλλάττουσα το γένος εκ των επερχομένων

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

απαρμυθίων δεινών, είναι θεοφιλής και σωτηριώδης. Διά τούτο τη χάριτι του παναγίου Πνεύματος έχει η εκκλησία αυτόν διαλελυμένον, και αποδέχεται και συγχωρεί εκ καρδίας τους μετανοούντας και επιστρέφοντας, και την προτέραν απάτην ομολογούντας, και το πιστόν ρεαγιαλίκι αυτών εναγκαλιζομένους ειλικρινώς.

Ταύτα αμέσως να κοινολογήσετε εις όλους του γνωστούς σας, και να κατασταθήτε όλοι προσεκτικώτεροι, ανατρέποντες και διαλύοντες ως αραχνιώδη υφάσματα, όσα η απάτη και η κακοβουλία των πρωταίων εκείνων καθ' οιονδήτινα τρόπον συνέπλεξε. Επειδή, εάν, ο μη γένοιτο, δεν ήθελε καθαρισθή η θανατηφόρος αύτη λύμη, και φωραθώσι τινες τολμώντες εις επιχειρήματα εναντία των καθηκόντων του ρεαγιαλικίου, κοντά οπού οι τοιούτοι έχουσι να παιδευθώσι χωρίς ελέους και οικτιρμών (μη γένοιτο, Χριστέ βασιλέυ!) αμέσως θέλει εξαφθή η δικαία οργή του κράτους του καθ' ημών, και ο θυμός τής εκδικήσεως γενικός των εγλιισλάμιδων, και θέλουν εκχυθή τόσων αθών αίματα αδίκως και παραλόγως, καθώς αποκριματίστος ταύτα πάντα διεσάλπισεν η κραταιά και αίτητος βασιλεία διά του εκδοθέντος και επ' ακροάσει κοινή ημών αναγνωσθέντος υψηλού βασιλικού προσκυνητού ορισμού.

Εκείνους δε τους ασεβείς πρωταίτους και απονενοημένους φυγάδας και αποστάτας ολεθρίους να τους μισήτε και να τους αποστρέφεσθε και διανοία και λόγω, καθότι και η εκκλησία και το γένος τους έχει μεμισημένους, και επισωρεύει κατ' αυτών τας παλαμναιοτάτας και φρικωδεστάτας αράς' ως μέλη σεσηπότα, τους έχει αποκεκομμένους της καθαρής και υγιαινούσης χριστιανικής ολομελείας' ως παραβάται δε των θείων νόμων και κανονικών διατάξεων, ως καταφρονηταί του ιερού χρήματος της προς τους ευεργέτας ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας, ως εναντίοι ηθικών και πολιτικών όρων, ως την απώλειαν των αθών και ανευθύνων ομογενών μας ασυνειδήτως τεκταινόμενοι, αφωρισμένοι υπάρχειν και κατηραμένοι και ασυγχώρητοι, και μετά θάνατον άλυτοι, και τω αιωνίω υπόδικοι αναθέματι, και αυτοί, και όσοι τοις ίχνεσιν αυτών κατηκολούθησαν του λοιπού, αν μη θελήσωσιν εννοήσαι την αρπαγήν και απάτην, και επιστραφήναι τε και βαδίσαι την ευθείαν της σωτηρίας οδόν, αν δεν αναλάβωσιν, ό εστι, τον εντελή χαρακτήρα του ρεαγιαδικού αυτών επαγγέλματος.

Τα αυτά δε και κατά της αρχιερωσύνης σας και ιερωσύνης σας επανατείνομεν, εαν μη βαδίσετε, εις όσα εν Πνεύματι αγίω αποφαινόμεθα δια του παρόντος εκκλησιαστικώς, εαν δεν δείξετε εν έργω την επιμέλειάν σας και προθυμίαν εις την διάλυσιν των σκευωριών, εις την αναστολήν των καταχρήσεων και αταξιών, εις την επιστροφήν των πλανηθέντων, εις την άμεσον και έμμεσον καταδρομήν και εκδίκησιν των επιμενόντων εις τα αποστατικά φρονήματα, εαν δεν συμφωνήσετε τη εκκλησία του Θεού, και, εν ενί λόγω, εαν καθ' οιονδήτινα τρόπον δολιευθήτε και κατενεχθήτε κατά της κοινής ημών ευεργέτιδος κραταιάς βασιλείας, έχομεν υμάς αργούς πάσης ιεροπραξίας, και τη δύναμει του παναγίου Πνεύματος εκπτώτους του βαθμού της αρχιερωσύνης και ιερωσύνης και το πυρί της γεέννης ενόχους, ως την κοινήν του γένους απώλειαν προτιμήσαντας. Ούτω τοίνυν γινώσκοντες, ανανήψατε προς Θεού και ποιήσατε καθώς γράφομεν εκκλησιαστικώς και γενικώς παρακελυόμεθα, και μη άλλως εξ αποφάσεως, ότι περιμένομεν κατά τάχος την αισίαν των γραφομένων αποπεράτωσιν, ίνα και η του θεού χάρις και το άπειρον έλεος είη μετά πάντων υμών.

αωκα' εν μηνί Μαρτίω.

Υπεγράφη συνοδικώς επάνωθεν του ιερού θυσιαστηρίου παρά της ημών μετριότητος και της μακαριότητός του και πάντων των συναδέλφων αγίων αρχιερέων.

Ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αποφαίνεται

Ο Ιεροσολύμων Πολύκαρπος συναποφαίνεται
 Ο καισαρίας Ιωαννίκιος
 Ο Νικομηδείας Αθανάσιος
 Ο Δέρκων Γρηγόριος
 Ο Αδριανουπόλεως Δωρόθεος
 Ο Βιζύης Ιερεμίας
 Ο Σίφνου Καλλίνικος
 Ο Ηρακλείας Μελέτιος
 Ο Νικαίας Μακάριος
 Ο Θεσσαλονίκης Ιωσήφ
 Ο Βερροίας Ζαχαρίας
 Ο Δυδιμοτόχου Καλλίνικος

Ο Βάρνης Φιλόθεος
 Ο Ρέοντος Διονύσιος
 Ο Κυζίκου Κωνστάντιος
 Ο Χαλκηδόνας Γρηγόριος
 Ο Τουρνόβου Ιωαννίκιος
 Ο Πισειδίας Αθανάσιος
 Ο Δρύστας Άνθιμος
 Ο Σωζοπόλεως Παΐσιος
 Ο Φαναρίου και Φερσάλων Δαμασκηνός
 Ο Ναυπάκτου και Άρτης Άνθιμος

Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

Περίδος Γ' Προσωρινή Διοίκησης τής Ελλάδος
Αριθ. 632 Προς το Υπουργείον τής Αστυνομίας

Κατά τήν διαταγήν παρεδόθησαν εἰς τον Γενναῖον Κολοκοτρώνην τα εν τῷ περικλειομένῳ καταστήχῳ εκ τῆς οικίας τον μακαρίτου Γρηγορίου Φλέσσα, τα δέ από την γραμμὴν και κάτω μένουν εις την ἰδίαν οἰκίαν εσφραγισμένα.

Ὁ Γενικός Αστυνόμος, Κ. Μώραλης
Ὁ Γραμματεὺς, Κ. Κριτοβονλίδης
Ναύπλιον 21 Ιουλίου 1825, (Φακ. 29 Τ. Σ.)

Καταγραφή των πραγμάτων του Γενναίου Κολοκοτρώνη

6 » πιάτα με τα καπάκια τους 1 » λεκάνι πακιρένια μεγάλη 11 » πιάτα μεγάλα άσπρα 6 » μικρά άσπρα 1 » μπορό (ντουλάπι) με μάρμαρο απάνω 4 » καπάκια πακιρένια	1 » φανάρι μεγάλο 2 » πιάτες φαρφουρένιες (πορσελάνινες) μεγάλες 1 » μουσαμάς με χαρτιά (χαρτοφύλακας) 1 » μιντέρι και ένα κιλίμι 1 » μαξιλάρα με κατηφέ (Βελούδο) και τρεις από τζίτι (βαμβακερό ύφασμα) διάφορα σίδερα και παλιά καντηλέρια
---	--

Του μακαρίτου του Φλέσσα

1 » σινί (δίσκος) πακιρένιο μέτριο 1 » κιούπι με λάδι και έν δεύτερο 2 » σεπέτια (μπαούλα) με βιβλία και χαρτία 1 » καζάνι πακιρένιο 1 » πιάτα μεγάλη φαρφουρένια(πορσελάνη) 2 » μαγκάλια πακιρένια 6 » καρέγλες	1 » λεγένι του λουτρού (λαϊνα) 2 » μιντέρια μεγάλα 2 » τεντζερέδες 3 » μαξιλάρες κατηφεδένιες 1 » τηγανάκι 7 » καπάκια πακιρένια των σαχανιών
--	--

Ναύπλιον 20 Ιουλίου 1825, Ὁ Υπαστυνόμος, Γ Εὐαγγελινός (Φακ. 29)

Σημ. Αυτό το έγγραφο έχει δημοσιευτεί στη μελέτη του αγαπητού φίλου Χρήστου Ρέππα (Εκδότη και συγγραφέα) «Αστυνομία και Δημόσια ασφάλεια στο Άργος και την περιοχή του κατά την Επανάσταση του 1821». Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ο Γενναῖος Κολοκοτρώνης ήταν συγκάτοικος του Παπαφλέσσα στις 20 Μαΐου 1825 γι αυτό τα πράγματά του, βάσει της άνω διαταγής, του επιστράφηκαν ενώ τα πράγματα του Παπαφλέσσα έμειναν στη ἰδια κατοικία σφραγισμένα. Σε άλλο έγγραφο οι κληρονόμοι του Παπαφλέσσα Νικήτας Δημ. Φλέσσας, Λεωνίδης Αθ. Φλέσσας και Ιωάννης Ηλιού Φλέσσας διεκδικούν την οικοσκευή του.

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ Ο «ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ»
Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236.
ΑΦΜ 998185780 ΔΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 210- 6138059, -ΦΑΞ 210- 8037827
e-mail tflessas@flessas.eu, www.flessas.eu
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 24
Εκδότης Διευθυντής Τίμος Φλέσσας
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΔΕΚΤΕΣ. ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΔΙΕΥ-
ΘΥΝΣΗ Ή ΣΤΟ ΛΟΓΑΡΙΣΜΟ
051/296036-26 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕ-
ΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εγώ πλήρωσα την συνδρομή μου.
ΕΣΕΙΣ;

Τιμή Συνδρομής 25€

Εάν όχι παρακαλούμε θερμά να την εξοφλήσετε είτε με ταχυδρομική επιταγή στα γραφεία του Συλλόγου ή μέσω της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος στο λογαριασμό **051/296036-26** ενημερώνοντας την ταμία μας για την κατάθεση.